

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2024r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	sekr. sądowy Kinga Ambroziak vel Mrozowicz

przy udziale prokuratora Urszuli Gałązki - Szewczak

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2024 r.

sprawy **M. P.**

oskarżonego o czyn z art. 190 § 1 kk i in.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 19 grudnia 2023 r. sygn. akt II K 985/23

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 330 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze;

III. określa, że wydatki związane z apelacją prokuratora ponosi Skarb Państwa, zaś opłata określona w pkt VI wyroku wynosi kwotę 320 złotych.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 192/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

6.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 19 grudnia 2023r. w sprawie II K 985/23

6.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

6.3. Granice zaskarżenia**6.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

6.1.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

6.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

**2. Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

6.5. Ustalenie faktów

6.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	-----	-----	-----	-----
6.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	-----	-----	-----	-----

6.6. Ocena dowodów

6.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

6.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów	
--	--

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	zarzut obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść orzeczenia: - art. 7 kpk poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów i nie obdarzenie walorem wiarygodności wyjaśnień oskarżonego w zakresie, w jakim wskazywał on, że trzymał w ręku kluczyki od samochodu wraz z podłużnym, metalowym brelokiem w sytuacji, gdy oskarżony w rzeczywistości posiada taki brelok przypięty do kluczy, a konstrukcja samochodu oskarżonego umożliwia opuszczenie samochodu z kluczykami w ręku bez gaszenia silnika; - art. 7 kpk poprzez dowolną, a nie swobodną	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

ocenę zeznań świadka H. M. i uznanie ich za wiarygodne w zakresie, w którym świadek zeznał, że oskarżony trzymał w ręku nóż w sytuacji, gdy zdarzenie miało charakter bardzo dynamiczny, a świadek ma słaby wzrok, ponadto jest silnie skonfliktowany z oskarżonym, a zatem prawidłowa ocena dowodów winna prowadzić do ustalenia, że oskarżony w chwili zajścia trzymał w ręku klucze do samochodu z brelokiem;

które to uchybienia skutkowały błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez przyjęcie, iż oskarżony przystawił H. M. nóż do szyi w sytuacji, gdy oskarżony trzymał w ręku klucze do samochodu z przypiętym do nich srebrnym brelokiem;

zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętego za podstawę orzeczenia poprzez ustalenie, iż oskarżony miał zamiar wypowiedania gróźb w stosunku do H. M. w sytuacji, gdy oskarżony chciał jedynie wyjaśnić sytuację, która była napięta pomiędzy stronami od dłuższego czasu

(zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego)

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- Sąd Okręgowy nie uznaje za trafne wywodów obrońcy dotyczących tego, że H. M. pomylił przedmiot w postaci noża z brelokiem do kluczy, którego używał oskarżony. Obrońca w tym zakresie odwołał się do tego, że zdarzenie miało charakter dynamiczny, zaś pokrzywdzony ma słaby wzrok i nosi mocne okulary. Powołując się na fakt, że oskarżony mógł opuścić swój samochód z kluczykami w rękę bez skutku w postaci zatrzymania pracy silnika samochodu oraz na twierdzenia co do "poręczności" takiego breloka obrońca stwierdził, że zgodne z zasadami logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego jest przyjęcie stwierdzenia, że pokrzywdzony pomylił wystającą z dłoni końcówkę breloku z nożem. W ocenie Sąd Okręgowego, argumentacja obrońcy nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż nie wytrzymuje konfrontacji nie tylko z zasadami logicznego rozumowania, ale także wiarygodnymi zeznaniami pokrzywdzonego. Pokrzywdzony nie tylko</p>		

widział przedmiot
trzymany przez
oskarżonego z bliskiej
odległości (zatem nie ma
znaczenia fakt noszenia
przez pokrzywdzonego
okularów korekcyjnych),
ale przede wszystkim
z jego zeznań wynika,
iż oskarżony przystawił
mu ten przedmiot
do szyi mówiąc,
że go "zaszlachtuje".
Pokrzywdzony miał zatem
dość czasu i warunki
do pełnego rozeznania
się co do właściwości
przedmiotu trzymanego
przez oskarżonego w
ręku. Dodatkowo należy
uwzględnić zeznania
pokrzywdzonego złożone
na rozprawie, z których
wynika, że pokrzywdzony
widział wcześniej ten nóż,
gdy oskarżony przynosił
go do siedziby straży.
Nadto świadek opisał
wygląd noża wskazując na
zakończenie jego ostrza,
które nie mogło zostać
pomyłone z brelokiem,
o którym wyjaśnia
oskarżony.

- z tych powodów, uznając
zeznania pokrzywdzonego
za wiarygodne, nie
doszło w sprawie
do postulowanego przez
obrońcę błędu w
ustaleniach faktycznych
w zakresie przedmiotu,
którym posługiwał się
sprawca kierując groźby
pozbawienia życia. Nadto
zupełnie bezpodstawne
jest oczekiwanie obrońcy,
aby z opisu czynu
przypisanego

oskarżonemu wyeliminować stwierdzenie, że oskarżony dusił pokrzywdzonego za szyję. obrońca nie uzasadnił swego wniosku w tym zakresie jakimkolwiek argumentem.			
Wniosek			
wniosek o: - zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynu z pkt I aktu oskarżenia, - ewentualnie, usunięcie z opisu czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt I aktu oskarżenia słów "dusząc go przy tym za szyję i przykładając mu nóż do szyi" i wymierzenie oskarżonemu za ten czyn kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 zł każda	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
bezzasadność zarzutów warunkowała brakiem podstaw do uwzględnienia wniosków apelacji			
	zarzut obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 4 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk poprzez dokonanie oceny	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób dowolny, z przekroczeniem zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazań doświadczenia życiowego, co skutkowało bezzasadnym przyjęciem, iż oskarżony M. P. zachowaniem swoim nie wyczerpał znamion czynu z art. 190 § 1 kk zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia, i w konsekwencji uniewinnieniem go od dokonania tego czynu, podczas gdy swoboda, a nie dowolna, ocena zgromadzonych w sprawie dowodów, w szczególności zeznań D. D. (1), K. M. vel K. oraz protokołu oględzin nagrania rozmowy telefonicznej prowadzi do wniosku, iż oskarżony zachowaniem swoim dopuścił się czynu wyczerpującego dyspozycję art. 190 § 1 kk na szkodę D. D. (1)</p>		
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>- prokurator kwestionując zasadność wyroku w części uniewinniającej odniósł się do rozważań Sądu I instancji stanowiących podstawę przyjęcia ustaleń, że czyn oskarżonego nie wyczerpał znamion przestępstwa z art. 190 § 1 kk. Prokurator zakwestionował zarówno</p>			

ustalenie Sądu o tym, że zamiarem sprawcy nie było, aby adresat groźby dowiedział się o ich treści oraz zakwestionował ustalenie, aby groźby kierowane przez oskarżonego wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione.

- prokurator odnosząc się do kwestii zamiaru sprawcy trafnie, zdaniem Sądu Okręgowego, argumentuje, iż rozmowa pomiędzy oskarżonym i K. M. vel K., dotyczyła konfliktu wewnątrz członków OSP, zaś oskarżony prezentował w tej rozmowie skrajnie niechętną D. D. (1) postawę, więc oskarżony nie tylko liczył (jak uważa prokurator), ale nawet oczekiwał (zdaniem Sądu Okręgowego), że treść tej rozmowy dotrze do adresata, gdyż oskarżonemu zależało na tym, aby wywierać presję na pokrzywdzonego w związku z jego działalnością w OSP. Trafnie prokurator zauważa, że oskarżony w czasie tej rozmowy nie zastrzegł, by jego rozmówca zachował treść tej rozmowy wyłącznie dla siebie. Zatem dla oceny zamiaru sprawcy nie miało znaczenia to, że oskarżony nie wiedział, że rozmowie przysłuchuje się D. D. (1).

- w zakresie rozważań Sądu I instancji o skutkach upływu czasu na przyjęcie ustalenia o powstaniu uzasadnionej obawy po stronie pokrzywdzonego, prokurator zasadnie odwołuje się do poglądu wyrażonego przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu, który uznał, że skutek w postaci powstania u pokrzywdzonego obawy spełnienia groźby jest oderwany od samego działania sprawcy, zaś lęk pokrzywdzonego mogą katalizować okoliczności zaistniałe już po zakończeniu działania przez sprawcę. Sąd Okręgowy zgadza się z prokuratorem, iż w przedmiotowej sprawie zachowanie oskarżonego wobec druhów z OSP eskalowało, zatem wiarygodnie brzmi stwierdzenie pokrzywdzonego o tym, że lęk pokrzywdzonego pojawił się po zdarzeniu z udziałem H. M..

- niemniej, Sąd Okręgowy przychylił się do stanowiska Sądu I instancji, iż działanie sprawcy nie wyczerpało znamion strony przedmiotowej przestępstwa z art. 190 § 1 kk. Jak trafnie argumentował obrońca na rozprawie odwoławczej, oskarżony w czasie rozmowy z K. M. vel K. używał wyłącznie sformułowania „dostanie

po łbie”. W żadnym z wypowiedzianych zdań oskarżony nie zamienił tego sformułowanie na inne sugerujące, iż sprawca zamierza użyć przemocy wobec pokrzywdzonego. Jak wyjaśnił oskarżony w swych wyjaśnieniach, nie miał zamiaru nikomu wyrządzić krzywdy, czy pobić, zaś mówiąc o tym, że K. M. vel K. może dostać „rykoszetem” miał na myśli konsekwencje wtrącania się w sprawy pomiędzy oskarżonym a H. M.. Dodatkowo w protokole oględzin płyty z zarejestrowaną rozmową oskarżonego (k. 82-83) nie zapisano, istotnego dla zrozumienia intencji oskarżonego, sformułowania.

Mianowicie oskarżony powtarzając o tym, że „D. dostanie po łbie” dodał, że w ostateczności doprowadzi do wyrzucenia D. D. (1) z OSP. Zatem, tak jak wyjaśniał oskarżony, zamiarem oskarżonego było poinformowanie swego rozmówcy o tym, że D. D. (1) poniesie konsekwencje swej działalności w OSP, że „dostanie po łbie”. Ze słowników synonimów wynika, iż to sformułowanie jest równoznaczne z takimi jak: „dostać baty, dostać po uchu, dostać w skórę, dostać po nosie, oberwać, dostać po głowie, dostać po uszach, dostać lanie, dostać po łapach”.

<p>Zatem, zdaniem Sądu Okręgowego, oskarżony chciał przekazać swemu rozmówcy, iż D. D. (2) poniesie konsekwencje swego działania za pomocą dozwolonych prawnie środków podjętych przez oskarżonego. Sprawca nie może bowiem ponosić odpowiedzialności karnej w sytuacji, gdy adresat słów skierowanych przez sprawcę dokonuje własnej, niekorzystnej dla sprawcy, interpretacji, oderwanej od intencji sprawcy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej pkt V dotyczącego uniewinnienia oskarżonego od popełnienia czynu z art. 190 § 1 kk z pkt II aktu oskarżenia i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>bezzasadność zarzutu warunkowała brak podstaw do uwzględnienia wniosku apelacji</p>		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	-----
Zwięzle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
6.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1	Przedmiot utrzymania w mocy
cały wyrok	
Zwięzle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność zarzutów apelacji i brak okoliczności uwzględnianych przez sąd odwoławczy z urzędu skutkujących zmianą bądź uchyleniem zaskarżonego wyroku	
6.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięzle o powodach zmiany	
-----	-----

6.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
---	--

6.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
5.3.1.4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
6.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
6.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	<p>obie apelacje okazały się bezzasadne, zatem zgodnie z art. 633 kpk w zw. z art. 636 § 2 kpk kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze powinny zostać obciążony obie strony w częściach równych. Z tych powodów zasądzone od oskarżonego opłatę (300 zł) i 10 zł tytułem połowy wydatków związanych z doręczaniem korespondencji sądowej uznając, że nie ma podstaw do zwolnienia oskarżonego od zapłaty tych kosztów</p>
III	<p>- zgodnie z art. 636 § 1 kpk wydatki związane z apelacją prokuratora ponosi Skarb Państwa</p> <p>- Sąd Okręgowy działając z urzędu (art. 16 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych) dokonał korekty wysokości opłaty zasądzonej od oskarżonego w pkt IV wyroku Sądu Rejonowego, ponieważ opłata od kary 5 miesięcy pozbawienia wolności wynosi 120 zł, zaś opłata od kary grzywny wymierzonej na podstawie art. 71 § 1 kk wynosi 10 % (tj. 200 zł).</p>

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	obrońca
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia	rozstrzygnięcia w zakresie czynu z albo

ustalenie, którego dotyczy apelacja	pkt I aktu oskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcia w zakresie czynu z pkt II aktu oskarżenia	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana